

STYLE UCZENIA SIĘ

<https://pl.depositphotos.com/vector-images/encyclopedia.html?qview=30397433>

Ludzie uczą się w różny sposób. Odbierają informacje ze świata zewnętrznego korzystając ze wszystkich zmysłów (wzroku, słuchu, dotyku, węchu, smaku). Z upływem czasu u wielu osób jeden ze zmysłów wykształca się bardziej niż pozostałe, wpływając tym samym na sposób uczenia się nowych treści. Na styl uczenia się mają wpływ również czynniki genetyczne i wychowanie.

Jeśli chcemy, aby nasze uczenie się było szybkie i nie sprawiało nam trudności, abyśmy mogli uczyć się szybko i efektywnie, powinniśmy otrzymywać nowe informacje zgodnie z najbardziej nam odpowiadającym stylem uczenia się. Powoduje to, że właśnie dzięki temu jednemu zmysłowi odbierane bodźce są lepiej przez nas przyswajane i zapamiętywane.

Mając wiedzę na ten temat sami świadomie możemy organizować sobie środowisko uczenia się, tak aby było dla nas najbardziej przyjazne. Styl uczenia się nie wpływa tylko na naukę szkolną, ale zdobywanie wiedzy i doświadczenia we wszystkich dziedzinach życia, w każdej sytuacji.

Istnieją cztery główne style uczenia się: **wzrokowy**, **słuchowy**, **dotykowy (czuciowy)** i **kinestetyczny**. Większość z nas stosuje najczęściej styl mieszany tzn. wykorzystuje do nauki pracę kilku zmysłów. Trzeba pamiętać, że każdy styl może być skuteczny w nauce, nie ma podziału na lepszy i gorszy.

WZROKOWIEC

Jest wrażliwy na elementy wizualne otoczenia – kolory, kształty. Ma potrzebę przebywania w ładnym środowisku. Zwraca uwagę na wygląd zewnętrzny swój i innych ludzi. Łatwo się dekoncentruje, jeśli w jego otoczeniu panuje nieład. Dobrze zapamiętuje twarze. Wzrokowcy lubią porządek wokół siebie, pamiętają dobrze kolory i rysunki oraz lokalizację przedmiotów. Mają problemy z zapamiętaniem nazwisk, tytułów, nazw itp.

Wzrokowiec mówiąc opisuje kształt, wygląd, wielkość rzeczy, inną osobę lub miejsce, w którym się znajduje, lub które widział. Mówi szybko, utrzymując z rozmówcą kontakt wzrokowy. Używa często słów takich jak: widzieć, patrzeć, spojrzeć, popatrzeć, wyobrażać, perspektywa, pokaz, obraz, wygląd, obserwować, horyzont, mglisty, kolor, np.:

- „widzę teraz, jak do tego doszedłeś”,
- „to wygląda mało przejrzyście”,
- „wyglądasz na zmęczoną”,
- „to wygląda bardzo interesująco”.

RADY DLA RODZICÓW I NAUCZYCIELI

Wzrokowiec najlepiej zapamiętuje to, co zobaczy w postaci materiałów graficznych, tekstów, zdjęć, filmów, programów komputerowych, prezentacji, wykresów. Wszystko, co zostało wydrukowane i narysowane zostaje automatycznie przyswojone, przetworzone i zapamiętane. Nie przeszkadza mu w nauce muzyka, czy odgłosy rozmów, ale wizualna dezorganizacja, nieład i niepasujące do siebie szczegóły wyglądu otoczenia bądź osoby, skutecznie wytrąca go z równowagi i nie pozwolą się skoncentrować, dopóki niedoskonałość nie zostanie poprawiona. Uczy się najlepiej, gdy widzi przykłady z realnego życia.

Uczeń:

- lubi demonstracje lub pokazy,
- lubi wykresy i tabele,
- lubi opisy,
- pamięta twarze i imiona,
- lubi robić notatki,
- lubi patrzeć, rysować,
- preferuje sztuki wizualne.

SŁUCHOWIEC

Słuchowcy lubią mówić i dobrze im to wychodzi. W kontakcie z inną osobą słuchowiec zwraca uwagę na jej imię, nazwisko, dźwięk głosu, sposób mówienia i oczywiście to, co mówi. Przedłużony kontakt wzrokowy jest dla niego rozpraszający. Potrzebuje nieustannych bodźców słuchowych. Jeśli przez dłuższy czas przebywa w ciszy – sam wytwarza dźwięki (nuci, śpiewa, gwizdże, mówi do siebie). Mówi dużo i rytmicznie. Ma przyjemny głos. Manipuluje barwą głosu w trakcie mówienia. Zwykle opisuje dźwięki, głosy, muzykę, efekty dźwiękowe, hałas w otoczeniu. Bardzo szczegółowo opowiada o tym, co mówią inni. Używa słów: cichy, głośny, brzmieć, słuchać, głos, odgłosy, dźwięk, hałaśliwy, rozmawiać, harmonia, słyszeć, itp.:

- „ten pomysł brzmi interesująco”,
- „słuchaj”,
- „jak ci się z nim rozmawiało?”,
- „był za duży hałas”.

RADY DLA RODZICÓW I NAUCZYCIELI

Słuchowiec łatwo uczy się języków obcych. Pamięta to, co usłyszy, lub sam opowie. Najchętniej uczy się w grupie bądź z drugą osobą, poprzez zadawanie pytań i odpowiedzi na nie. Uczy się, słuchając innych, słysząc w rozmowie samych siebie oraz dyskutując z innymi.

W trakcie nauki potrzebuje ciszy. Muzyka, bądź jakiś hałas rozpraszają go.

Najlepiej przyswaja informacje podawane w formie języka mówionego, sam jest też często doskonałym mówcą. Lubi mówić i potrafi to robić doskonale.

Może mieć kłopoty z odczytaniem map i geometrią, za to dobrze zapamiętuje muzykę, dialogi.

Uczeń:

- lubi dialogi i rozmowy,
- powtarza głośno to, co inni napisali,
- rozmawia ze sobą,
- lubi słuchać,
- lubi wykłady,
- lubi długie wypowiedzi własne,
- lubi muzykę,
- woli mówić o działaniach niż je oglądać,
- lubi czytać głośno lub półgłosem.

DOTYKOWIEC (CZUCIOWIEC)

- Dotykowiec
- Najlepiej uczy się dotykając

<https://www.uniwersytet-dzieciocy.pl/files/document/81e993cc9c31dc4a20d2b8b4a6dbaab31513258650.pdf>

Dotykowcy/czuciowcy to najczęściej osoby refleksyjne, wrażliwe i spokojne. Uczą się, dotykając, doznając wrażeń na powierzchni skóry, używając rąk i palców, łącząc to, czego się uczą, ze zmysłem dotyku i emocjami. Dotykowiec posiada wysoką wrażliwość na doznania fizyczne oraz uczucia własne i innych. Zwraca uwagę na komunikację pozawerbalną: wyraz twarzy, język ciała, barwę głosu. Silniej odbiera emocje innych niż wypowiedane przez nich słowa. Podczas rozmowy, utrzymuje kontakt wzrokowy z rozmówcą, by odczytać wyraz jego twarzy.

Często gestykuluje, zachowuje się bardzo ekspresyjnie. Wyraża się poprzez ruch rąk i komunikację niewerbalną. Opisuje swoje samopoczucie, doznania fizyczne i emocje. Używa zwrotów „czuję...”, „mam wrażenie...” oraz słów takich, jak: czuć, zimno, ciepło, twardy, miękki, świeży, pachnący, cierpieć, cieszyć się, bać się, mieć wrażenie, lubić, itd.:

- „czujesz to?”
- „lubisz to uczucie?”
- „gładko sobie z tym poradzimy”
- „czuję, co masz na myśli”

RADY DLA RODZICÓW I NAUCZYCIELI

Dotykowiec zapamiętuje treści działające na emocje. Jeśli coś zanotuje, naszkicuje bądź narysuje, lepiej to przyswoi. Koncentruje się na zadaniach umysłowych i lepiej zapamiętuje, gdy trzyma coś w dłoniach, szkicuje, używa klawiatury komputera, bawi się włosami, przedmiotami. Często jednak nie potrafi odciąć się od negatywizmu i uczuć innych. Nie pozwala to mu skupić się na zadaniu i całkowicie dekoncentruje.

Uczy się angażując zmysł dotyku. Najlepiej zapamiętuje informacje powiązane z uczuciami. To właśnie on często odnajduje się w zawodach związanych z pomaganiem innym. Jest wrażliwy na uczucia innych i łatwo wczuwa się w ich emocje.

Uczeń uczy się przez:

- wykonywanie czynności i bezpośrednio zaangażowanie,
- rysowanie map myśli i skojarzeń,
- przepisywanie notatek, notowanie czegoś kilkakrotnie,
- wykonywanie czynności z którymi związane są słowa do zapamiętania,
- trzymanie w rękach przedmiotów i powtarzanie ich obcojęzycznych nazw,
- naklejanie na przedmioty karteczek z ich obcojęzycznymi nazwami,
- słuchanie nagrań i oglądanie filmów, w szczególności gdy wyraźnie zarysowane są tam emocje,
- pracę i naukę w dobrze znanym miejscu, przy swoim biurku,
- potrzebuje ciszy.

KINESTETYK

<http://blog.ingliszticzer.pl/2013/01/kinestetycy-czyli-kinesthetic-learners.html>

Kinestetyk zapamiętuje nowe treści poprzez zaangażowanie w aktywność ruchową. Najlepiej, gdy towarzyszy temu współzawodnictwo. Lubi dotykać przedmiotów, manipulować nimi. W czasie nauki wskazane jest, by robił częste przerwy i wykorzystywał je na ćwiczenia fizyczne lub przemieszczanie się. Pomimo, iż sam potrzebuje ruchu, by się uczyć, ruch innych rozprasza go i dekoncentruje. Często staje się niespokojny, gdy musi usiedzieć dłuższy czas w jednym miejscu. Jego naturalnym stanem jest ruch. Właśnie wtedy, spacerując po pokoju lub pedałując na rowerze treningowym, potrafi się najlepiej skoncentrować na słuchaniu czy nauce. Potrzebuje dużo przestrzeni, gdyż lubi dużo i często się poruszać. Siedząc na krześle zwykle kołysze się lub porusza nogami. Lubi zmieniać miejsce, podróżować. Jest wyczulony na ruch i działanie w otoczeniu. Zorientowany na cel. Mówi niewiele i lakonicznie, za to często gestykuluje. Szybko przechodzi „do konkretów”. Używa słów opisujących działanie: robić, jechać, załatwiać, organizować, ruszać się, piąć się w górę, posuwać się do przodu, najlepszy, szybko, np.:

- „weźmy sprawy we własne ręce”,
- „trzeba stąpać twardo po ziemi”,
- „czy chwytasz, w czym rzecz?”,
- „trzymam rękę na pulsie”.

RADY DLA RODZICÓW I NAUCZYCIELI

Kinestetycy uczą się najchętniej w ruchu, angażując się aktywnie w procesie uczenia się poprzez stymulację, odgrywanie ról, eksperymenty, badania i ruch oraz uczestnicząc w czynnościach z życia codziennego. Męczą się słuchając wykładów i potrzebują wtedy choćby najmniejszej formy ruchu. Lubią nieporządek. Mają zdolności manualne. Lubią rywalizować.

Uczeń:

- uczy się przez wykonywanie czynności i bezpośrednie zaangażowanie,
- lubi ruch i odgrywanie ról, eksperymentowanie, udawanie czegoś,
- nie lubi czytać, ani słuchać,
- pamięta, co sam wykonał,
- należy mu dać możliwość poruszania się w trakcie lekcji, a także umożliwić naukę w plenerze,
- lubi coś trzymać,
- tupie, gestykuluje,